

**NOTAT TIL
FOLKETINGETS EUROPAUDVALG**

3. oktober 2013

Revideret samlenotat

Indholdsfortegnelse

1. Forordning om forbrugerproduktsikkerhed.....	2
2. Forordning om markedsovervågning af produkter.....	18
3. Direktiv om markedsføring af radioudstyr	33

1. Forordning om forbrugerproduktsikkerhed

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 13. februar 2013 offentliggjort et forslag til en forordning om forbrugerproduktsikkerhed, KOM (2013) 78, som ophæver og erstatter det nuværende direktiv om produktsikkerhed i almindelighed 95/2001 samt direktiv 357/1987 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed og sikkerhed (herefter benævnt direktiv om fødevarerimiterende produkter).

Forslaget offentliggøres som et led i Europa-Kommissionens produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke og skal derfor ses i sammenhæng med forslaget til en ny markedsovervågningsforordning KOM (2013) 75, idet bestemmelserne vedrørende markedsovervågning og RAPEX fjernes fra direktivet om produktsikkerhed og sammenskrives med bestemmelserne om markedsovervågning i den eksisterende forordning 765/2008.

Pakken er ét af de 12 nøgleinitiativer i Europa-Kommissionens meddelelse Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012.

Forslaget har som formål at effektivisere og ajourføre bestemmelserne om produktsikkerhed og herigennem skabe bedre forbrugerbeskyttelse, højere forbrugertillid og mere lige konkurrencevilkår for erhvervslivet i EU.

Forslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser og ingen statsfinansielle konsekvenser.

Sagen forelægges med henblik på tidligt forhandlingsoplæg.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 13. februar 2013 fremsendt forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om en forordning om forbrugerproduktsikkerhed, KOM(2013) 78. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles efter den almindelige beslutningsprocedure, jf. TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget er fremsat som led i Europa-Kommissionens produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke, der foruden forslag til forordning om forbrugerproduktsikkerhed består af en meddelelse om en flerårig handlingsplan for markedsovervågning af produkter i EU, KOM (2013) 76, og forslag til forordning om markedsovervågning af produkter, KOM(2013) 75.

Pakken er ét af de 12 nøgleinitiativer i Europa-Kommissionens meddelelse Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012, som skal bidrage til at skabe fornyet vækst og beskæftigelse i EU, samtidig med, at der etableres fornyet tillid til det indre marked.

Den nye forordning om forbrugerproduktsikkerhed regulerer primært sikkerheden ved forbrugerprodukter, der ikke i forvejen er dækket af harmoniseret EU-lovgivning. Desuden gælder forordningens overordnede generelle sikkerhedskrav også for produkter, der er dækket af harmoniseret lovgivning.

3. Formål og indhold

Forslaget har til formål at effektivisere og ajourføre bestemmelserne om produktsikkerhed og herigennem skabe bedre forbrugerbeskyttelse, højere forbrugertillid og mere lige konkurrencevilkår for erhvervslivet i EU samt fremme samspillet med sektorspecifik lovgivning for forbrugerprodukter. På den måde undgås unødige overlap, og reglerne bliver dermed mere gennemskuelige for de erhvervsdrivende. Øget globalisering imødekommes gennem en øget vægt på produktidentifikation og sporbarhed. Desuden fremmer forordningen anvendelsen af europæiske standarder igennem en forenkling af proceduren for fastlæggelse af mandater til udvikling og vedtagelse standarderne.

Forslaget skal som nævnt ses i sammenhæng med forordningen om markedsovervågning, da reglerne om markedsovervågning samles i denne forordning. Det medfører en mere effektiv håndhævelse og dermed sikrere produkter og fremmer lige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende.

Kapitel I: Almindelige bestemmelser

Forordningen fastsætter bestemmelser om sikkerheden ved forbrugerprodukter, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet.

Forordningen retter sig som udgangspunkt mod *non-food* forbrugerprodukter, som er bestemt for, eller forventes anvendt af forbrugerne eller som forbrugerne udsættes for i forbindelse med en tjenesteydelse.

Det er i forslaget præciseret, at forslagets kapitel II og III (de erhvervsdrivendes forpligtelser og europæiske standarder, der danner grundlag for forordning om overensstemmelse) ikke gælder for produkter, der er reguleret under harmoniseret lovgivning, hvor der som udgangspunkt er fastlagt lignende krav i den harmoniserede lovgivning.

Definitioner

Definitionerne af forordningens begreber opdateres, så de så vidt muligt stemmer overens med definitionerne i andre regler, som regulerer harmoniserede produkter.

Det almindelige sikkerhedskrav

Produkter der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på det indre marked skal være sikre i henhold til artikel 4. Kravet er ikke ændret i forhold til det gældende produktsikkerhedsdirektiv.

Formodning om sikkerhed

Forslagets artikel 5 indeholder en prioriteret liste over kriterier der, for så vidt produktet lever op til et af disse, giver den erhvervsdrivende og myndigheden ret til at formode, at produktet opfylder det almindelige sikkerhedskrav i artikel 4. Kriterierne er som følger:

1. overensstemmelse med harmoniseret lovgivning
2. overensstemmelse med harmoniseret standard, hvis der ikke er fastsat krav i henhold til harmoniseret lovgivning
3. overensstemmelse med national lovgivning, som ikke er i strid med EU-lovgivning, hvis der ikke er fastsat krav i henhold til harmoniseret lovgivning eller harmoniseret standard.

Relevante aspekter i forbindelse med vurdering af produkters sikkerhed

Forslagets artikel 6 skitserer en række relevante kriterier, der skal lægges til grund ved vurderingen af et produkts sikkerhed, når der ikke er en formodning i henhold til artikel 5.

Angivelse af oprindelse

Som noget nyt i forhold til produktsikkerhedsdirektivet stilles der i artikel 7 krav til fabrikanten og importøren om at mærke deres produkter med oprindelsesland. Oprindelseslandet bestemmes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 23-25 i forordning 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.

Kapitel II: Pligter for de erhvervsdrivende

I forslagets artikel 8 fastsættes fabrikantens forpligtelser. Fabrikantens forpligtelser i forhold til teknisk dokumentation specificeres og fabrikanten får pligt til at opbevare dokumentationen i 10 år, mod tidligere 5 år. Sporbarhedskravene er ligeledes blevet præciseret. Der bliver desuden stillet krav om, at produktet skal ledsages af en brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et for forbrugeren letforståeligt sprog. Sproget fastsættes af den medlemsstat, hvor produktet gøres tilgængeligt.

I forslagets artikel 9 fastlægges fabrikantens muligheder for at udpege en bemyndiget repræsentant. Fabrikanten kan overdrage alle sine forpligtelser til den bemyndigede repræsentant, bortset fra pligten til kun at bringe sikre produkter i omsætning og pligten til at udfærdige teknisk dokumentation. Der er desuden fastsat minimumskrav til omfanget af bemyndigelsen.

I forslagets artikel 10 fastsættes importørens forpligtelser. Importøren bliver forpligtet til at sikre, at fabrikanten har opfyldt sine forpligtelser om teknisk dokumentation, sporbarhed og sprogkrav. Importøren får pligt til at angive

identifikationsoplysninger og til at gemme den tekniske dokumentation i 10 år efter, produktet er markedsført.

I forslaget artikel 11 fastlægges distributørens forpligtelser. Distributøren får i vidt omfang pligt til at sikre sig, at fabrikanten og importøren har levet op til deres forpligtelser. Distributøren får desuden som noget nyt en handlingspligt i tilfælde af, at et farligt produkt er blevet markedsført.

Det følger af forslaget artikel 12, at importøren og/eller distributøren overtager fabrikantens ansvar, hvis de ændrer på produktet eller bringer det i omsætning under eget navn eller varemærke.

I forslaget artikel 13 gives der mulighed for, at de erhvervsdrivende fritages for pligten til at underrette markedsovervågningsmyndighederne om ikke-overensstemmende eller farlige produkter når følgende betingelser alle er opfyldt.

1) Når der er tale om et begrænset antal klart identificerede produkter, der ikke er sikre, 2) når fabrikanten, importøren eller distributøren kan dokumentere, at risikoen er under fuld kontrol, og at produktet ikke længere er til fare for menneskers sikkerhed og sundhed, 3) når årsagen til risikoen ved produktet er af en sådan art, at myndighederne og offentligheden ikke kan udnytte kendskabet hertil på en nyttig måde. ***Kommissionen kan fremsætte forslag til gennemførelsesretsakt med undersøgelsesprocedure, der fastlægger i hvilke situationer, betingelserne er opfyldt.***

Ifølge artikel 13, stk. 3 ***bemyndiges*** Europa-Kommissionen ***til at fremsætte forslag til*** delegerede retsakter, ***der fastlægger***, hvilke produkter, produktkategorier eller grupper af produkter der på grund af disse produkters lave risiko er undtaget fra forordningens mærkningskrav.

Det følger af forslaget artikel 14, at erhvervsdrivende på anmodning skal kunne oplyse til markedsovervågningsmyndighederne, hvilken erhvervsdrivende de har købt produktet af, og hvilken erhvervsdrivende de har solgt produktet til. Pligten løber i 10 år fra de har modtaget produktet eller fra de har solgt produktet.

Forslagets artikel 15 omhandler muligheden for, at Europa-Kommissionen kan pålægge de erhvervsdrivende at indføre et særligt elektronisk sporbarhedssystem for visse produkter, der formodes at udgøre en alvorlig risiko, hvis udformning og omfang fastlægges af Europa-Kommissionen.

Europa-Kommissionen kan således, hvis den finder det nødvendigt, ***frem-sætte forslag til*** gennemførelsesretsakter, ***der fastsætter*** hvilken type databærer, der anvendes, og hvordan den skal anbringes. Europa-Kommissionen bemyndiges ligeledes til, hvis den finder det nødvendigt, ***at fremsætte forslag til*** delegerede retsakter, ***der for det første fastlægger*** hvilke produkter, produktkategorier eller grupper af produkter, der kan formodes at ville ud-

gøre en alvorlig risiko *og som for det andet angiver* hvilke data, de erhvervsdrivende skal indsamle og lagre.

Kapitel III: Europæiske standarder, der danner grundlag for formodning om overensstemmelse

Ifølge forslaget artikel 16 **kan Kommissionen fremsætte forslag til en gennemførelsesretsakt med undersøgelsesprocedure, hvori de europæiske standardiseringsorganisationer anmodes om, at der skal laves en standard.** **Artiklen** er forenklet og delvist søgt tilpasset den netop vedtagne forordning om europæisk standardisering.

I artikel 17 kan Kommissionen fremsætte forslag til en gennemførelsesretsakt med rådgivningsprocedure eller en gennemførelsesretsakt med undersøgelsesprocedure, hvori der træffes afgørelse, når medlemslandene og Europa-Parlamentet gør indsigelse mod en harmoniseret standard på baggrund af mangler i standarden. **Proceduren afgøres af, om standarden er offentliggjort. Gennemførelsesretakterne og procedurerne følger af ensretningen med standardiseringsforordningen.**

Kapitel IV: Afsluttende bestemmelser

Medlemsstaterne fastsætter ifølge forslaget regler for sanktioner for overtrædelse af forordningens bestemmelser om de erhvervsdrivendes forpligtelser.

Artikel 19 fastlægger rammerne for det udvalg, som bistår Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes udøvelse af beføjelsen til at foreslå gennemførelsesretsakter. Europa-Kommissionen bistås som udgangspunkt af et udvalg som anført i forordning 182/2011, dog ikke i forbindelse med standardiseringsanmodninger, hvor Europa-Kommissionen bistås af et udvalg som anført i den europæiske standardiseringsforordning 1025/2012.

Forslagets artikel 20 fastsætter rammerne for Europa-Kommissionens udøvelse af delegerede beføjelser, herunder at Rådet og Parlamentet kan tilbagekalde Europa-Kommissionens beføjelser.

I artikel 21 fastlægges en forpligtelse for Europa-Kommissionen til senest 5 år efter anvendelsesdatoen at evaluere anvendelsen af forordningen.

Artikel 22 ophæver produktsikkerhedsdirektiv 95/2001 og direktiv om fødevarerimiterende produkter 357/1987, og henvisninger hertil skal ifølge forslaget fremover læses efter sammenligningstabellen.

Artikel 23 fastlægger overgangsbestemmelserne i forhold til ophævelsen af produktsikkerhedsdirektivet. Medlemsstaterne må ikke forhindre tilgængeliggørelsen af markedsførte produkter, som er i overensstemmelse med produktsikkerhedsdirektivet. Europæiske standarder, som er offentliggjort i henhold til produktsikkerhedsdirektivet betragtes som harmoniserede europæiske standarder i henhold til forordningen, og standardiseringsmandater

udstedt i henhold til produktsikkerhedsdirektivet betragtes som standardiseringsanmodninger i henhold til forordningen.

I artikel 24 beskriver ikrafttrædelses- og anvendelsesdatoerne. Det følger af forslaget, at forordningen træder i kraft samme dato som forordningen om markedsovervågning af produkter. Begge forordningers anvendelsesdato er den 1. januar 2015. Ikrafttrædelsesdatoen for forordningerne er endnu ikke fastsat.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF art. 294 høres. Forslaget behandles i Udvalget for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO). Christel Schaldemose (S) er ordfører, og Raffaele Baldassarre (Kristelige Demokrater) er skyggeordfører.

Udvalget har den 25. juni 2013 udgivet sit udkast til en betænkning om forordningsforslaget (2013/0049 (COD)). Den endelige betænkning forventes sendt til afstemning i IMCO den 17. oktober 2013.

Ordføreren hilser generelt forslaget velkommen, da fokus på sikkerhed for forbrugerne og lige vilkår for erhvervslivet er afgørende for at sikre et vel-fungerende indre marked.

I udkastet til betænkning adresseres særligt følgende emner:

- Det ønskes, at produktsikkerhedsforordningen fortsat skal gælde som et generelt sikkerhedsnet for både harmoniserede og ikke-harmoniserede produkter.
- Det anføres, at forsigtighedsprincippet bør indføres i selve forordningsteksten, således at der sikres en korrekt behandling af de grundlæggende sikkerhedsmæssige aspekter, når fabrikanter og myndigheder skal vurdere et produkts sikkerhed.
- Der fordres en præcis tilpasning af de erhvervsdrivendes forpligtelser til afgørelse 768/2008 om fælles rammer for markedsovervågning af produkter, som udgør den nye lovgivningsramme på produktområdet, og som er en del af varepakken.
- Det anføres, at direktivet om fødevarerimiterende produkter *skal* implementeres fuldt ud i forordningen, således at forbrugerne fremadrettet får den samme beskyttelse som i dag.
- Kravet om oprindelseslandsmærkning anses som nøglen til, at markedsovervågningsmyndighederne kan spore produkter, da det vil forbedre gennemsigtigheden i forsyningskæden og dermed styrke forbrugernes tillid til det indre marked.

- I forhold til standardisering, anses det som vigtigt, at interessenter og eksperter høres, når Europa-Kommissionen anmoder om en standard, og når Europa-Kommissionen træffer afgørelse om indsigelser mod en standard.
- Endelig skal forbrugerne sikres en tilstrækkelig beskyttelse i forbindelse med internethandel, da dette er et stigende marked. Der foreslås derfor, at visse advarsler skal kunne ses forud for købet, ligesom forbrugernes tillid til e-handel skal øges gennem uddannelses- og oplysningskampagner.

5. Nærhedsprincippet

Forslaget er baseret på det samme retsgrundlag som det nuværende produktsikkerhedsdirektiv. Europa-Kommissionen har vurderet, at i det indre marked, hvor varer kan cirkulere frit, kan bestemmelserne om produktsikkerhed kun vedtages effektivt på EU-plan. Europa-Kommissionen angiver desuden, at det er nødvendigt at vedtage bestemmelserne på EU-plan for at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og for at forhindre, at medlemsstaterne vedtager indbyrdes afvigende produktbestemmelser, som vil føre til en fragmentering af det indre marked. Europa-Kommissionen vurderer, at forslaget ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de ovenstående mål.

Forslaget har form af en forordning, da Europa-Kommissionen vurderer, at det er det mest hensigtsmæssige juridiske instrument, da der med en forordning kan fastsættes klare og detaljerede bestemmelser, som vil finde anvendelse på samme måde og på samme tid i hele Unionen. På denne måde undgås en uensartet gennemførelse i medlemsstaterne, som ville kunne føre til forskellige niveauer af sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse og skabe hindringer for det indre marked. Desuden vil afskaffelsen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger have en betydelig forenklingseffekt, da de erhvervsdrivende får mulighed for at drive deres virksomhed på baggrund af ét enkelt regelsæt.

Regeringen vurderer på det foreliggende grundlag, at nærhedsprincippet er overholdt, og at revisionen bedst gennemføres ved en forordning, som styrker forbrugersikkerheden og sikrer bedre vilkår for de erhvervsdrivende. Det er i den forbindelse tillagt vægt, at forslaget regulerer områder, som i forvejen er reguleret på EU-niveau.

6. Gældende dansk ret

Produktsikkerhedsdirektivet er implementeret ved lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed. Det eksisterende direktiv om fødevarerimitierende produkter er implementeret ved bekendtgørelse nr. 1116 af 12.

december 2003 om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler.

I medfør af produktsikkerhedsloven er der udstedt følgende bekendtgørelser:

- Bekendtgørelse nr. 76 af 15. februar 1996 om stabilitetskrav til gulvlysestager
- Bekendtgørelse nr. 365 af 23. maj 2003 om forbud mod udbud, forhandling og distribution af vandyoyoer
- Bekendtgørelse nr. 1116 af 12. december 2003 om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler
- Bekendtgørelse nr. 405 af 2. maj 2007 om forbud mod indførsel, fremstilling og overdragelse af lightere, der ikke er børnesikrede eller som kan henføres under begrebet novelty lighters
- Bekendtgørelse nr. 176 af 22. februar 2010 om henlæggelse af beføjelser til Sikkerhedsstyrelsen
- Bekendtgørelse nr. 13 af 10. januar 2011 om sikkerhedskrav til legetøjsprodukter
- Bekendtgørelse nr. 243 af 16. marts 2012 om underretning, samarbejde og koordination for så vidt angår forbrugerprodukter mellem producenter, distributører og kontrolmyndigheder og om anvendelse af fællesskabssystemet for hurtig udveksling af oplysninger.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Det følger af TEUF artikel 288, at en forordning er almenyldig, samt at den binder i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Det fremsatte forordningsforslag har efter sit indhold bl.a. til formål at ophæve og erstatte det gældende produktsikkerhedsdirektiv (95/2001) og direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed eller sikkerhed (357/1987).

En konsekvens af forslaget vil derfor bl.a. være, at den regulering, der følger af lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed samt bekendtgørelser mv. der vedrører produktsikkerhed, efter omstændighederne vil skulle ophæves eller ændres i overensstemmelse med ordlyden af den endelige forordning. Det bemærkes, at forordningsforslaget indeholder bestemmelser, der pålægger medlemsstaterne at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af forordningen.

Forslaget vil således indebære, at bestemmelserne i den gældende produktsikkerhedslov, for så vidt der er tale om implementering af produktsikkerhedsdirektivet, i al væsentlighed vil skulle erstattes af forordningens regulering, der som nævnt vil gælde umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslaget har ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser, men vurderes at have positive konsekvenser for beskyttelsesniveauet, da forslaget sammen med de øvrige dele af produktsikkerheds- og markedsovervågningspakken vil give de erhvervsdrivende et mere enkelt og tydeligt regelsæt.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes at have midlertidige administrative konsekvenser i forbindelse med de erhvervsdrivendes omstilling til de nye forpligtelser, som indføres med forslaget, herunder fx krav til fabrikanter og importører om identifikation af oprindelsesland på produktet, opbevaring af dokumentation i 10 år og sprogkrav til brugsanvisning og sikkerhedsinformation.

Det vurderes endvidere, at kravet til fabrikanter og importører om angivelse af oprindelsesland på produktet, emballagen eller et medfølgende dokument kan medføre løbende administrative byrder.

På længere sigt er det forventningen, at forslagene generelt vil medføre administrative lettelse for erhvervslivet, bl.a. ved at definitionerne og forpligtelserne ensrettes med øvrig regulering. Det vil gøre det lettere for virksomhederne at følge reglerne, og myndighedernes håndhævelse af reglerne vil blive mere ensartet og dermed mindre bebyrdende.

10. Høring

Forslaget har været i høring i EU-Specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål samt til relevante øvrige interessenter med frist den 6. marts 2013.

Der er modtaget høringssvar fra Dansk Industri, Dansk Erhverv, Forbrugerrådet og Finansrådet.

Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Aktionærforening og Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark har meddelt, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Dansk Industri, Dansk Erhverv og Finansrådet finder det anerkendelsesværdigt, at et af hovedformålene i forordningen er at lette de administrative byrder for virksomhederne.

Dansk Industri (DI) og Dansk Erhverv støtter overordnet set Europa-Kommissionens forslag, herunder også valget af forordning som retsakt.

DI er tilfreds med, at man i forslaget tilstræber at forenkle og strømline den europæiske lovgivning for produktsikkerhed, da det er afgørende for at indfri det indre markeds potentiale, at der etableres en mere effektiv og ensartet håndhævelse af produktsikkerhedslovgivningen.

Dansk Erhverv fremhæver vigtigheden af sikre forbrugerprodukter som en af Den Europæiske Unions grundpiller og giver forbrugerne tillid, når de køber et produkt. Det er vigtigt, at EU-lovgivningen bliver strømlinet og forenklet, samtidig med at der opretholdes et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed. Dansk Erhverv bifalder ligeledes den præcisering, som er sket gennem forklaringen af definitionerne i forordningen.

DI finder forslagets artikel 7 om oprindelseslandsmærkning meget bekymrende, idet, DI mener, at det strider mod princippet i varepakken, hvor det er den aktør, der sætter sit navn på produktet, der har det fulde ansvar, uanset hvor og af hvem produktet måtte være produceret. Det fremgår af forordningen, at det er den europæiske fabrikant eller importør, der er ansvarlig for, at produktet opfylder de almindelige sikkerhedskrav. DI er af den holdning, at produktets sikkerhed derfor er mere afhængig af fabrikantens ansvarlighed end af oprindelseslandet. Yderligere anføres det, at såfremt det ikke er muligt at kontakte fabrikanten på den anførte adresse, eller adressen ikke er korrekt, kan det med rimelighed formodes, at også oprindelseslandet er ukorrekt. Desuden finder DI det tvivlsomt, om angivelsen af oprindelsesland vil være til nogen stor hjælp for markedsovervågningsmyndighederne. Kravet vil således ikke medføre bedre sporbarhed, men blot udgøre en ekstra administrativ byrde for fabrikanten, diskussioner omkring fortolkning af korrekt oprindelsesland og forvirring for forbrugeren, når dette land ikke er det samme som fabrikantens land, der vil være opgivet i adressen.

DI mener mht. artikel 2, stk. 1, at anvendelsesområdet ikke bør omfatte produkter, der allerede er gjort tilgængelige på markedet, inden forordningen træder i kraft. Derfor bør anvendelsesområdet ikke omfatte brugte produkter, medmindre disse bringes på det indre marked for første gang, efter at forordningen træder i kraft. Hvis de brugte produkter ikke undtages, finder DI, at forordningen vil få virkning med tilbagevirkende kraft, hvilket strider imod gængse principper. Det vil tilsvarende få en negativ indvirkning på den nu stigende interesse for genbrug, som især skaber midler til non-profit-organisationer.

DI finder, at der er juridisk uklarhed forbundet med formuleringen ”den sikkerhed, som forbrugerne med rimelighed kan forvente” i artikel 6, stk. 2, litra h. DI er af den opfattelse, at artikel 6, stk. 2 litra a-g er dækkende for formålet i artikel 6, stk. 1.

DI mener, at artikel 10, stk. 3 om importørens pligt til at angive sit navn på produktet, bør fraviges, hvis det medfører, at den primære emballage skal

brydes. DI vurderer, at det vil være i overensstemmelse med betragtningerne til afgørelse 768/2008.

DI finder, at kravet i artikel 10, stk. 8 vedrørende importørens pligt til at opbevare den tekniske dokumentation i 10 år, skal omformuleres, således at importøren i stedet får pligt til at kunne tilvejebringe dokumentationen. Den tekniske dokumentation er fabrikantens ejendom og vil ofte bestå af fortroligt materiale.

DI finder også, at distributørens forpligtelser i artikel 11, stk. 2, vedrørende kontrol af, om fabrikanten og importøren har overholdt deres forpligtelser, skal omformuleres, således at det understreges, at distributøren kun skal opfylde kravet i det omfang, det ikke kræver brud på produktets emballage.

DI finder det positivt, at der i artikel 13, stk. 2 og 3 gives mulighed for at begrænse angivelser på produktet, når der er tale om produkter med lav risiko. DI finder det dog væsentligt, at bestemmelserne fastlægges i god tid, inden forordningen træder i kraft, da det ellers vil skabe mere forvirring end lettelse på markedet.

Det fremgår ikke klart af artikel 15, hvilken type risikoprodukter der tænkes på mht. krav om sporbarhed. DI finder, at et "sporbarhedssystem" vil være en administrativ byrde for virksomheder, der overholder lovgivningen, mens de virksomheder, der bevidst overtræder lovgivningen, vil gå uden om registreringssystemet.

DI mener, at artikel 18 om sanktioner bør fjernes, da opkrævning af bøder er reguleret i forordningen om markedsovervågning.

Dansk Erhverv støtter fælles regler og effektiv håndhævelse samt værktøjer til at sikre håndhævelsen, men finder dog, at pligten til at opbevare dokumentation i 10 år, efter at det sidste produkt er solgt, virker administrativt meget tungt for den enkelte virksomhed. Dansk Erhverv opfordrer til, at Europa-Kommissionen muliggør oprettelsen af en national frivillig database, hvor de nødvendige dokumenter kan opbevares, hvis virksomhederne ønsker det. Databasen skal være bygget op på en sådan måde, at nationale myndigheder kan søge de nødvendige informationer elektronisk, hvilket også vil lette myndighedernes arbejde med at søge information på tværs af landegrænser.

Dansk Erhverv støtter, at det skal være muligt at identificere produkter vha. et type-, parti- eller serienummer eller en anden form for angivelse. Dansk Erhverv finder imidlertid, at der er områder, hvor det kan være svært at identificere det enkelte produkt, men hvor det kun er muligt at identificere typen; dette gør sig særligt gældende ved overgangen fra professionelt salg til detailsalg, eller ved virksomheder, som sælger til begge kundetyper.

Dansk Erhverv opfordrer desuden til, at eksempelvis firmagaver, hvor en vigtig del af produktets egenskab er at repræsentere det givende firma, kan fritages for identifikation vha. type-, parti- eller serienummer, herunder også angivelsen af fabrikant. Oplysninger skal i stedet fremgå af den ledsagende dokumentation.

Dansk Erhverv støtter ikke, at Europa-Kommissionen tillægges beføjelser i artikel 15 vedrørende sporbarhed på baggrund af formodninger, men udelukkende, hvis produkter eller produktkategorier faktisk udgør en alvorlig risiko.

Forbrugerrådet finder det beklageligt, at tjenesteydelser ikke er omfattet af forordningen. Forbrugerrådet forstår forslaget således, at kun produkter tilknyttet tjenesteydelsen er omfattet, mens selve tjenesteydelsen ikke er dækket. Forbrugerrådet finder, at dette stiller forbrugeren i en dårlig situation.

Forbrugerrådet finder det positivt, at sårbare forbrugere er skrevet ind i artikel 6, punkt d. Forbrugerrådet vil dog foreslå, at det præciseres, at der bl.a. er tale om børn, ældre og handicappede som det fremgår af præambelen. Det er endvidere Forbrugerrådets opfattelse, at salgsstedet bør tilføjes som punkt, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om et produkt er sikkert.

Forbrugerrådet savner, at der i forordningen henvises til, at der tages behørigt hensyn til forsigtighedsprincippet, dér hvor det måtte være relevant.

Generelt er det Forbrugerrådets opfattelse, at der i forordningen bør være mere fokus på internetsalg, da det er en større udfordring for både myndigheder og forbrugere i forhold til sikkerhed bl.a. i forbindelse med manglende information og advarsler i købsøjeblikket.

Forbrugerrådet finder det meget positivt, at der i forslagets artikel 8, stk. 6, og artikel 14 stilles krav om sporbarhed for såvel produkt som den erhvervsdrivende.

Forbrugerrådet stiller sig undrende over for artikel 13, stk. 1, pkt. a, der medfører, at fabrikanten etc. ikke har pligt til at underrette markedsovervågningsmyndighederne, hvis der er tale om et begrænset klart antal identificerede produkter, der ikke er sikre. Forbrugerrådet er af den opfattelse, at underretningen bør ske uanset antal.

Forbrugerrådet finder ikke, at det er tilstrækkeligt beskrevet, hvordan processen omkring tilblivelsen af standardiseringsmandaterne etc. foregår. Det bør fremgå klart, at en kommissionsbeslutning skal være gældende, indtil et mandat er givet til standardiseringsorganisationerne og en sikkerhedsstandard er udarbejdet og offentliggjort i EU-Tidende. Det er desuden uklart, hvilken rolle interesseorganisationerne spiller i processen, både i forbindel-

se med udarbejdelse af kommissionsbeslutning, standardiseringsmandat og offentliggørelse af standarden i EU-Tidende.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige medlemslande forholder sig generelt positivt til forslaget.

I forhold til artikel 7 om oprindelseslandsmærkning er holdningen delt blandt medlemslandene. Der er ca. en ligelig fordeling af lande, der er for henholdsvis imod forslaget.

En større gruppe medlemslande, herunder Danmark, har fokus på, at forbrugerbeskyttelsesniveauet ikke forringes. Medlemslandene finder også, at det er vigtigt, at reglerne om fødevarerimiterende produkter videreføres i forordningen og har desuden fokus på, at forordningen fortsat har status som sikkerhedsnet på produktområdet.

Hvad angår forslagets artikel 13, hvor de erhvervsdrivende kan undlade at underrette myndighederne om farlige produkter, og hvor de erhvervsdrivende kan undlade at mærke produkterne, når der er tale om en lav risiko, er der en større gruppe lande, der ønsker hele artiklen slettet. Der er en mindre gruppe lande, der ønsker at bevare og præcisere bestemmelsen i artikel 13, stk. 1 og 2, som vedrører underretningen af myndighederne. Artiklen indeholder både en delegeret retsakt og en gennemførelsesretsakt. I seneste udkast til kompromisforslag fra formandsskabet er artikel 13, stk. 3, som indeholder den delegerede retsakt, slettet. Det er dog usikkert, om det også fortsat vil forholde sig sådan.

En række medlemslande mener, at forslagets artikel 15 om et særligt elektronisk sporbarhedssystem for produkter, der formodes at udgøre en alvorlig risiko, skal slettes, da det umiddelbart ikke er åbenlyst, at bestemmelsen gavner forbrugerbeskyttelsen og dermed kan udgøre en unødigt byrde for erhvervslivet.

Flere lande er enige om, at forslagets bestemmelser om standardiseringsanmodninger er problematisk og ønsker en bedre harmonisering med standardiseringsforordningen, således at det sikres, at interessenter og nationale eksperter inddrages i processen.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringens generelle holdning til forslaget er positiv, og generelt støtter regeringen initiativer, der styrker det indre marked med henblik på at skabe vækst og øget konkurrenceevne, samtidig med at der værnes om et højt produktsikkerhedsniveau til gavn for forbrugere og virksomheder. **Regeringen er enig med bl.a. Europa-Parlamentet i, at produktsikkerhedsforordningen bør udgøre et generelt sikkerhedsnet for forbrugerprodukter.**

Regeringen lægger afgørende vægt på at der ikke indføres den foreslåede bestemmelse om oprindelseslandsmærkning, da en sådan mærkning vil kunne medføre betragtelige administrative byrder for virksomhederne, og det er meget tvivlsomt, om oplysninger om et produkts oprindelsesland reelt giver øget produktsikkerhed og dermed øget forbrugerbeskyttelse. Et mærke med oprindelsesland siger ikke noget om et produkts sikkerhed. Det er alene fabrikanten eller importøren, der er ansvarlig for, at deres produkter lever op til de væsentlige sikkerhedskrav, hvorfor forordningens krav om fabrikant- og importørplysninger på produktet er langt mere relevante af hensyn til forbrugerbeskyttelsen end et krav om oprindelseslandsmærkning.

Regeringen kan tilslutte sig sanktionsbestemmelsen i Kommissionens forslag, idet regeringen forstår bestemmelsen således, at den ikke udelukker strafferetlige sanktioner for overtrædelser af forordningen, herunder mindre alvorlige overtrædelser. For god ordens skyld skal det dog bemærkes, såfremt det måtte blive aktuelt, at regeringen lægger afgørende vægt på, at medlemsstaterne ikke forpligtes til at indføre sanktioner i form af administrative bøder for overtrædelser af forordningen.

Regeringen har fokus på, at der fortsat er et højt niveau af forbrugerbeskyttelse på det indre marked, hvorfor regeringen i forhandlingerne lægger vægt på, at det nuværende forbrugerbeskyttelsesniveau ikke forringes. Regeringen ***anerkender***, at forsigtighedsprincippet ***er et alment gyldigt EU-retligt princip og kan støtte, at det nævnes enten i betragtningerne eller i forordningsteksten, så det er utvetydigt, at princippet fortsat er gældende på samme måde som i dag. Regeringen kan således ikke støtte, at princippet anvendelsesområde hverken udvides eller indskrænkes.***

Regeringen støtter forslaget om at effektivisere og ajourføre bestemmelserne om produktsikkerhed og så vidt muligt ensrette reglerne på det ikke-harmoniserede produktområde med øvrig relevant EU-lovgivning – varepakkens forordning nr. 765/2008 om akkreditering og markedsovervågning og afgørelse nr. 768/2008 om fælles rammer for markedsovervågning af produkter samt standardiseringsforordningen, nr. 1025/2012. Hermed skabes der en entydig, gennemskelig og klar regulering til gavn for virksomhederne og forbrugerne. Regeringen vil i den forbindelse arbejde for, at denne ensretning og effektivisering af reglerne på produktområdet så vidt muligt gennemføres, da gevinsten herved for virksomhederne i form af administrative lettelser ellers udebliver.

Regeringen lægger vægt på, at forordningens bestemmelser om standardisering i højere grad ensrettes i forhold til bestemmelserne i forordning nr. 1025/2012 om standardisering, således at det kommer til at fremgå af forordningen, at nationale eksperter, interesseorganisationer og øvrige interessenter inddrages ved udfærdigelsen af standardiseringsanmodninger. Det er vigtigt, at standarderne har en høj kvalitet, der sikrer fair konkurrence og høj sikkerhed, hvilket bedst sikres igennem involveringen af disse parter.

Hermed kan standarderne fortsat være et effektivt værktøj både for virksomhederne og markedsovervågningsmyndighederne.

Ligeledes vil man fra regeringens side være særligt opmærksom på, at de øgede sporbarhedskrav er på linje med sporbarhedskrav i øvrig relevant EU-lovgivning på produktområdet, og at de ikke belaster virksomhederne unødigt. Regeringen vil således arbejde for, at forordningens bestemmelser om importørens forpligtelser bringes i overensstemmelse med varepakkens afgørelse 768/2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter, således at importøren ikke skal opbevare dokumentationen i 10 år, som formuleret i forslaget til produktsikkerhedsforordningen, men i stedet skal kunne fremskaffe dokumentationen fra fabrikanten på anmodning fra myndighederne. Den tekniske dokumentation er som udgangspunkt fabrikantens ejendom og kan indeholde forretningshemmeligheder.

Regeringen lægger vægt på, at virksomhederne skal kunne identificere, hvilken erhvervsdrivende de har købt produktet af, samt hvilken erhvervsdrivende de har solgt produktet til. Denne bestemmelse fremgår af den øvrige relevante EU-lovgivning på produktområdet med henblik på at sikre produkternes sporbarhed i forsyningskæden.

Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter:

Regeringen er positiv over for, at der i artikel 13, stk. 1 og 2, sættes en nedre grænse for, hvornår myndighederne skal underrettes om produktionsici. Regeringen vil dog arbejde for, at betingelserne for, hvornår de erhvervsdrivende kan undlade at underrette myndighederne, tydeliggøres. Det er vigtigt, at bestemmelsen bliver let for de erhvervsdrivende at agere ud fra, og at der ikke opstår tvivl om, hvornår den kan bruges. Regeringen finder, at det er i overensstemmelse med Lissabontraktatens artikel 291, at Kommissionen kan fremsætte forslag til en gennemførelsesretsakt, der fastlægger i hvilke situationer, betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Der er tale om nødvendige beføjelser, der skal sikre, at bestemmelsen bruges ensartet på tværs af medlemslandene. Desuden vurderer regeringen, at der er tale om ikke-væsentlige bestemmelser.

Ifølge artikel 13, stk. 3, kan Kommissionen fremsætte forslag til en delegeret retsakt, der fastlægger, hvilke produkter, produktkategorier eller grupper af produkter, der på grund af den lave risiko ved disse produkter, er undtaget fra forordningens mærkningskrav på selve produktet.

Regeringen lægger vægt på, at artikel 13, stk. 3, slettes. Regeringen finder ikke, at der kan udpeges bestemte produkter, produktkategorier eller grupper af produkter, som kan garanteres altid at have en lav risiko. Mærkningskravene er centrale for sporbarheden i tilfælde af, at forbrugere bringes i fare, fx som følge af fejl i produktionen.

Ifølge artikel 15 om elektronisk sporbarhed kan Kommissionen fremsætte forslag til en delegeret retsakt, der fastlægger, hvilke produkter, produkt-

kategorier eller grupper der formodes at ville udgøre en alvorlig risiko, og de kan ligeledes angive, hvilke data de erhvervsdrivende skal indsamle og lagre ved hjælp af sporbarhedssystemet.

Regeringen lægger vægt på, at artikel 15 helt bør fjernes fra forordningen. For det første er sporbarheden af produkter allerede tilstrækkeligt styrket i forordningen. For det andet er bestemmelsen ikke i overensstemmelse med den øvrige EU-lovgivning på produktområdet. Desuden er der for stor usikkerhed om omfanget af de administrative byrder for erhvervslivet.

Ifølge artikel 16 kan Kommissionen fremsætte forslag til en gennemførelsesretsakt med undersøgelsesprocedure, hvori de europæiske standardiseringsorganisationer anmodes om, at der skal laves en standard.

Ifølge artikel 17 kan Kommissionen fremsætte forslag til en gennemførelsesretsakt med rådgivningsprocedure eller en gennemførelsesretsakt med undersøgelsesprocedure, hvori der træffes afgørelse, når medlemslandene og Europa-Parlamentet gør indsigelse mod en standard. Proceduren afgøres af, om standarden er offentliggjort. Gennemførelsesretsakterne og procedurerne følger af ensretningen med standardiseringsforordningen.

Regeringen kan støtte gennemførelsesretsakterne i artikel 16 og 17, da det bidrager til ensretning med standardiseringsforordningen, hvilket regeringen lægger vægt på.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg *den 20. september 2013 til forhandlingsoplæg.*

2. Forordning om markedsovervågning af produkter

Revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 13. februar 2013 fremlagt et forslag til forordning om markedsovervågning af produkter, KOM(2013) 75. Forslaget er fremsat som led i Europa-Kommissionens nye produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke, der foruden markedsovervågningsforordningen består af en meddelelse om en flerårig handlingsplan for overvågning af produkter i EU, KOM(2013) 76, og forslag til forordning om forbrugerproduksikkerhed, KOM(2013) 78. Pakken er ét af 12 nøgleinitiativer i Europa-Kommissionens meddelelse, Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012.

Med forslaget vil reglerne for markedsovervågning på EU-niveau overordnet set blive samlet i et fælles regelsæt. Forslaget sigter endvidere mod at strømline procedurerne for underretning om og evaluering af medlemsstaternes markedsovervågningsforanstaltninger. Dertil er forslaget søgt opbygget således, at det samlet set virker mere lettilgængeligt for både myndigheder og de erhvervsdrivende end den eksisterende lovgivning. Foruden markedsovervågningsbestemmelser indeholder forslaget derudover bestemmelser om kontrol med produkter fra tredjelande.

Forslaget vurderes at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Sagen forelægges med henblik på tidligt forhandlingsoplæg.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 13. februar 2013 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsovervågning af produkter, KOM(2013) 75. Forslaget er oversendt til Rådet den 19. februar 2013 i dansk sprogudgave. Forslaget er fremsendt med hjemmel i TEUF artikel 33, 114 og 207 og skal behandles af Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget er fremsat som led i Europa-Kommissionens nye produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke, der foruden forslag til markedsovervågningsforordningen består af en meddelelse om en flerårig handlingsplan for overvågning af produkter i EU, KOM(2013) 76, og forslag til forordning om forbrugerproduksikkerhed, KOM(2013) 78.

Pakken er ét af 12 nøgleinitiativer i Europa-Kommissionens meddelelse Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012, som skal bidrage til at

skabe fornyet tillid til det indre marked samt fornyet vækst og beskæftigelse i EU.

Reglerne for markedsovervågning på EU-niveau ligger i dag i tre forskellige regelsæt:

- a) forordning 2008/765/EF om kravene til akkreditering og markedsovervågning,
- b) produktsikkerhedsdirektivet (2001/95/EF) og
- c) harmoniseret sektorlovgivning for produkter

Med den nye forordning vil reglerne for markedsovervågning blive samlet i ét regelsæt.

Behovet for et samlet regelsæt er blandt andet blevet fremhævet i den offentlige høring, som Europa-Kommissionen afholdt i 2010 om revisionen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om produktsikkerhed i almindelighed (2001/95/EF).

Ét fokusområde for høringen var forbedring af samarbejdet om og koordineringen af markedsovervågningen i EU. I Europa-Parlamentets betænkning (2010/2085(INI)) om revision af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed og markedsovervågning fremhæves særligt behovet for at etablere et fælles regelsæt for markedsovervågning af produkter i det indre marked.

3. Formål og indhold

Forslaget til en ny forordning for markedsovervågning af produkter i EU medfører ændringer af det reguleringsmæssige grundlag for medlemsstaternes markedsovervågning. Hensigten med forordningsforslaget er overordnet at sikre en mere ensartet anvendelse af markedsovervågningsregler medlemsstaterne imellem. Hermed skal sikres en bedre forbrugerbeskyttelse og mere lige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende samt en mere effektiv og klar organisering af markedsovervågningsmyndighedernes arbejde.

Foruden det forhold, at forslaget samler reglerne for markedsovervågning på EU-niveau i et fælles regelsæt, sigter forslaget endvidere mod at strømline procedurerne for underretning om og evaluering af medlemsstaternes markedsovervågningsforanstaltninger. Dertil er forslaget søgt opbygget således, at *reglerne* samlet set fremstår mere lettilgængelige for både myndigheder og de erhvervsdrivende end den eksisterende lovgivning.

Forslaget indeholder desuden bestemmelser om kontrol med produkter fra tredjelande.

Kapitel 1: Almindelige bestemmelser

Forslaget fastsætter en retlig ramme for markedsovervågning og kontrol med produkter fra tredjelande.

Forslagets bestemmelser om markedsovervågning finder som udgangspunkt anvendelse på alle produkter – både forbrugerprodukter og professionelle produkter, der er omfattet af enten det nye forslag til forbrugerproduktsikkerhedsforordning eller harmoniseret EU-lovgivning. Bestemmelserne vil hermed også omfatte ikke-harmoniserede forbrugerprodukter, hvilket adskiller sig fra den eksisterende forordning 2008/765/EF. Ikke-harmoniserede professionelle produkter er derimod ikke omfattet af forslaget, ligesom forslagens bestemmelser om markedsovervågning ikke skal bruges i det omfang, at der er fastsat specifikke bestemmelser med samme formål i den harmoniserede lovgivning.

Med markedsovervågning forstås i forslaget de aktiviteter og foranstaltninger, som myndigheder træffer for at sikre, at produkter ikke er til skade for sundhed, sikkerhed eller andre samfundsinteresser, og at produkter omfattet af EU-harmoniseringslovgivning er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i denne lovgivning.

Forslagets bestemmelser om kontrol med produkter fra tredjelande finder anvendelse på alle produkter omfattet af EU-lovgivning. Det gælder dog kun så vidt, at der ikke i anden fællesskabslovgivning er fastsat særlige bestemmelser om tilrettelæggelsen af kontrollen med bestemte produkter ved grænserne.

I forslaget er der derudover fastsat en række specifikke undtagelser, herunder at forslaget ikke omfatter produkter og processer i fødevarekæden. Endvidere kan nævnes, at forslagens bestemmelser om markedsovervågning ikke omfatter lægemidler, medicinsk udstyr og stoffer af menneskelig oprindelse.

Kapitel II: Rammer for EU-markedsovervågningen

Medlemsstaterne skal overordnet set organisere og udøve markedsovervågning i overensstemmelse med forordningens bestemmelser, herunder udpege markedsovervågningsmyndigheder og informere offentligheden om disse. Formålet er at sikre, at produkter, der udgør en risiko, ikke er tilgængelige på markedet, og at effektive midler tages i brug for at fjerne risici ved de produkter, der allerede er på markedet. Efter forslaget skal medlemsstaterne endvidere rapportere til Europa-Kommissionen om gennemførelsen af markedsovervågningsaktiviteter og kontrollen med produkter fra tredjelande.

I forhold til selve udførelsen af markedsovervågningen følger det af forslaget, at markedsovervågningsmyndighederne overordnet set skal føre en passende kontrol med produkter. I forhold til forordning 2008/765/EF vil Europa-Kommissionen efter forslaget få adgang til at vedtage gennemførelsesretsakter for at ensarte kontrollen af bestemte produkter og produktkategorier. Det kan fx være med henblik på midlertidigt at øge skalaen og frekven-

sen for udførelsen af kontrollen. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.

Medlemsstaterne skal i henhold til forslaget både udarbejde fælles og sektorspecifikke markedsovervågningsprogrammer. Dette adskiller sig fra forordning 2008/765/EF, hvor medlemsstaterne enten skal udarbejde ét generelt markedsovervågningsprogram eller sektorspecifikke programmer. Det fælles markedsovervågningsprogram skal i henhold til forslaget beskrive selve organiseringen af markedsovervågningen i medlemsstaten, mens de sektorspecifikke programmer skal omfatte alle sektorer, hvor der udøves markedsovervågning, fx kemikalieområdet eller fyrværkeriområdet.

Derudover følger der af forslagets kapitel II en række generelle forpligtelser for markedsovervågningsmyndighederne. Forpligtelserne omfatter blandt andet krav om overholdelse af proportionalitetsprincippet, sikring af klageadgang og krav om upartiskhed i udførelsen af markedsovervågningen. Endvidere er der fastsat en generel informationsforpligtelse for de erhvervsdrivende, der skal give myndighederne den information og dokumentation, som efterspørges af myndighederne, herunder i forhold til sporing af produkter.

Kapitel III: Kontrol med produkter inden for EU

Forslagets kapitel III fastlægger bestemmelser for kontrol med produkter, der udgør en risiko, inden for EU. Definitionen i forslaget for produkter, der udgør en risiko, kan opsummeres til produkter, der har en negativ virkning på samfundsinteresser såsom sundhed, sikkerhed og miljø – hvis virkningen overstiger, hvad der er rimeligt og acceptabelt under normale anvendelsesbetingelser.

Markedsovervågningsmyndigheder skal foretage en risikovurdering af produkter på markedet, som de har grund til at antage kan udgøre en risiko. En formel mangel (fx manglende CE-mærkning) ved et harmoniseret produkt vil være nok til at antage, at produktet udgør en risiko. I forhold til selve risikovurderingen vil produktets overensstemmelse med krav i lovgivningen eller standarder udgøre en begrundet formodning for, at produktet ikke er i strid med de samfundshensyn, kravene vedrører.

I det omfang produktet faktisk udgør en risiko, skal myndighederne specificere de nødvendige korrigerende foranstaltninger, der skal træffes af den erhvervsdrivende inden for en nærmere angivet frist. Den erhvervsdrivende skal informere markedsovervågningsmyndigheden om de foranstaltninger, der træffes. Til forskel fra forordning 2008/765/EF kan Europa-Kommissionen i henhold til forslaget **fremsætte forslag til** gennemførelsesretsakter, der fastsætter vilkårene for fremlæggelsen af denne information. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.

Hvis de nødvendige korrigerende foranstaltninger ikke træffes af den erhvervsdrivende, skal markedsovervågningsmyndigheden enten forpligte den erhvervsdrivende til at træffe foranstaltningerne eller selv træffe dem. Sidstnævnte kan om nødvendigt indbefatte, at myndigheden destruerer eller gør produkterne ubrugelige på den erhvervsdrivendes regning. Forinden myndigheden træffer foranstaltningerne, har den erhvervsdrivende krav på at blive hørt af myndigheden.

Hvis der derimod er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko, skal myndighederne træffe alle nødvendige foranstaltninger, hvilket kan gøres uden først at høre eller bede den erhvervsdrivende om at træffe foranstaltningerne. Produkter, der udgør en alvorlig risiko, er defineret i forordningen som produkter, hvis risiko kræver hurtig indgriben og opfølgning.

Efter forslaget skal myndighederne derudover i videst muligt omfang informere offentligheden om de pågældende produkter, risiciene ved dem, og de foranstaltninger, der er truffet for at imødegå disse risici. Til forskel fra forordning 2008/765/EF er der i forslaget indsat en bestemmelse om, at markedsovervågningsmyndighederne endvidere kan opkræve gebyrer hos de erhvervsdrivende til dækning af de foranstaltninger, der er truffet.

Efter forslaget har medlemsstaterne og Europa-Kommissionen mulighed for at gøre indvendinger mod de foranstaltninger, som en medlemsstat træffer for så vidt angår harmoniserede produkter. Til forskel fra forordning 2008/765/EF skal Europa-Kommissionen ved gennemførelsesretsakter afgøre, om den pågældende foranstaltning er berettiget eller ej. Hvis foranstaltningen er berettiget, skal de andre medlemsstater sikre, at de nødvendige foranstaltninger træffes over for det pågældende produkt. Omvendt skal foranstaltningen trækkes tilbage, hvis den ikke anses for berettiget.

Forslaget giver derudover Europa-Kommissionen adgang til at træffe foranstaltninger mod produkter/produktkategorier, der udgør en alvorlig risiko - forudsat at risikoen ikke kan håndteres tilfredsstillende gennem foranstaltninger på medlemsstatsniveau eller gennem andre procedurer i henhold til EU-regulering. Foranstaltningerne vil skulle træffes ved gennemførelsesretsakter, der også vil kunne indeholde krav til de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne skal foretage for at sikre en effektiv gennemførelse. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.

Kapitel IV: Kontrol med produkter, der føres ind i EU

I kapitel IV fastsættes bestemmelser for organiseringen af kontrol med produkter fra tredjelande. Myndighederne med ansvar for kontrol med produkter ved EU's eksterne grænser (toldmyndighederne) skal overordnet set foretage kontrol af produkterne i passende omfang, før de frigives til fri omsætning. Hvis toldmyndighederne har grundlag for at antage, at produktet kan udgøre en risiko, skal frigivelsen af produktet suspenderes. En formel mangel (fx manglende CE-mærkning) ved et harmoniseret produkt vil være

nok til at antage, at produktet udgør en risiko. Produktet frigives, hvis toldmyndighederne ikke inden tre arbejdsdage har modtaget en anmodning fra markedsovervågningsmyndighederne om forlængelse af suspensionen.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne finder, at produktet udgør en risiko, skal produktet ikke frigives. Markedsovervågningsmyndighederne eller toldmyndighederne kan efter forslaget bestemmelser destruere eller på anden måde gøre produktet ubrugeligt, hvis det anses for nødvendigt og rimeligt. Til forskel fra forordning 2008/765/EF er der i forslaget indsat en bestemmelse om, at markedsovervågningsmyndighederne kan opkræve gebyrer til dækning af omkostningerne ved foranstaltningerne.

Efter forslaget har medlemsstaterne og Europa-Kommissionen mulighed for at gøre indvendinger mod de afslag, som en medlemsstat meddeler for så vidt angår harmoniserede produkter. Som noget nyt i forhold til forordning 2008/765/EF skal Europa-Kommissionen ved gennemførelsesretsakter afgøre, om den pågældende foranstaltning er berettiget eller ej. Hvis foranstaltningen er berettiget, skal de andre medlemsstater sikre, at de nødvendige foranstaltninger træffes over for det pågældende produkt. Omvendt skal foranstaltningen trækkes tilbage, hvis den ikke anses for berettiget. Europa-Kommissionens afgørelse træffes ved gennemførelsesretsakter.

Kapitel V: Udveksling af oplysninger

I forslaget kapitel V fastsættes der bestemmelser om udveksling af information mellem medlemsstaterne og Europa-Kommissionen. Bestemmelserne omhandler informationssystemerne RAPEX og Informations- og kommunikationssystemet for markedsovervågning (ICSMS).

RAPEX anvendes af medlemsstaterne til udveksling af information om produkter, der udgør en risiko i henhold til forordningen. Europa-Kommissionen vil med forordningsforslaget få adgang til at vedtage gennemførelsesretsakter, der beskriver moduler og procedurer for udvekslingen af information gennem RAPEX. Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.

Gennem RAPEX skal Europa-Kommissionen underrettes om korrigerende foranstaltninger truffet af erhvervsdrivende, foranstaltninger truffet af markedsovervågningsmyndighederne og afslag på at frigive et produkt til fri omsætning. Oplysningerne skal videreformidles af Europa-Kommissionen til de andre medlemsstater, der skal meddele de foranstaltninger, som de træffer på grundlag af oplysningerne.

ICSMS anvendes til opbevaring og strukturering af information om markedsovervågning, herunder information om markedsovervågningsprogrammerne.

Kapitel VI: Samarbejde

I kapitlet er der overordnet fastsat bestemmelser om samarbejdet og informationsudvekslingen mellem markedsovervågningsmyndighederne, Europa-Kommissionen og myndigheder i tredjelande. Markedsovervågningsmyndighederne skal herunder bistå andre markedsovervågningsmyndigheder med information og udførelse af kontrol mv., hvis de modtager anmodning herom.

Efter forordningsforslaget skal et nyt europæisk markedsovervågningsforum (EMSF) etableres. EMSF's opgaver vil blandt andet bestå i facilitering af informationsudveksling om fx produkter, risikovurderinger og testmetoder mv., koordinering i forhold til de generelle og sektorspecifikke markedsovervågningsprogrammer samt organisering af informationskampagner og træningsprogrammer mv. Eksterne interessenter vil efter forslaget kunne inviteres til at deltage som observatører i undergrupper nedsat under EMSF.

Europa-Kommissionen vil derudover med forslaget som noget nyt have adgang til at udpege EU-referencelaboratorier for specifikke produktkategorier. Udpegningen vil ske ved gennemførelsesretsakter, og laboratorierne skal bl.a. udføre test af produkter og give uafhængig rådgivning til medlemsstaterne og Europa-Kommissionen.

Kapitel VII: Finansiering

EU har med forslaget mulighed for at finansiere en række aktiviteter, der er forbundet med anvendelsen af forordningen. Det gælder bl.a. aktiviteter i forhold til samarbejde med tredjelande, udarbejdelse af vejledninger, samarbejde mellem markedsovervågningsmyndigheder og sekretariatets bistand til EMSF.

Kapitel VIII: Afsluttende bestemmelser

Medlemsstaterne fastsætter ifølge forslaget regler for sanktioner for overtrædelse af forordningens bestemmelser om de erhvervsdrivendes forpligtelser. Dertil fastsætter medlemsstaterne regler for sanktioner i forhold til erhvervsdrivendes overtrædelse af forpligtelser efter harmoniseret lovgivning for produkter, der er omfattet af forordningen – forudsat at denne lovgivning ikke i forvejen indeholder regler om sanktioner.

Endvidere følger det af forslaget, at Europa-Kommissionen vil skulle assisteres af en komite, der skal oprettes i henhold til forordning 182/2011/EU om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Europa-Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Undersøgelingsprocedurerne efter denne forordning skal i de ovenfor nævnte tilfælde anvendes, når Europa-Kommissionen vil vedtage gennemførelsesretsakter.

Endelig skal Europa-Kommissionen evaluere anvendelsen af forordningen efter fem år fra dens ikrafttræden og aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Forslaget behandles i Udvalget for Indre marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO). Sirpa Pietikäinen (EPP) er valgt til ordfører på markedsovervågningsforordningen. Christel Schaldemose (S&D) er én af skyggeordførerne.

Der foreligger endnu ikke en udtalelse, men i udkast til betænkning (dok. nr. 2013/0048(COD)) anføres, at forslaget overordnet støttes. Det ønskes dog præciseret i forslaget, at markedsovervågning skal have fokus på ikke kun sikkerhed og sundhed, men også andre offentlige interesser, der varetages i EU-lovgivningen, såsom miljø og energieffektivitet. Endvidere bør Europa-Kommissionen henset til myndighedernes begrænsede ressourcer overveje nye, innovative markedsbaserede løsninger som supplement til myndighedernes markedsovervågningsaktiviteter. Derudover støttes forslaget på gensidig bistand og øget informations- og arbejdsdeling mellem markedsovervågningsmyndigheder samt oprettelsen af EMSF. Inddragelsen af eksterne interessenter bør dog styrkes. Endelig understreges nødvendigheden af afskrækkende sanktioner. I den forbindelse foreslås indførelsen af harmoniserede administrative sanktioner på EU-niveau for at sikre fair og ensartede vilkår for alle erhvervsdrivende.

5. Nærhedsprincippet

Europa-Kommissionen vurderer, at der er behov for regulering af markedsovervågning på EU-niveau. Selve markedsovervågningen vil fortsat i henhold til nærhedsprincippet skulle udføres af markedsovervågningsmyndighederne i de enkelte medlemsstater. For at markedsovervågningen kan virke effektivt, er det en forudsætning, at markedsovervågningen er ensartet i hele EU. Forskelle i markedsovervågningen kan true samfundshensyn og skabe ulige konkurrencevilkår. Dertil kommer at de fleste produkter, der udgør en risiko, indføres fra tredjelande, hvorfor effektiv markedsovervågning er påkrævet langs alle EU's eksterne grænser.

På den baggrund vurderer Europa-Kommissionen, at der er behov for EU-regulering, der skaber ens forpligtelser for markedsovervågningsmyndighederne i forhold til, hvilke aktiviteter der skal udføres, og hvilke ressourcer, kompetencer og pligter de skal tildeles. Dertil er det nødvendigt med en forpligtelse til at samarbejde og koordinere markedsovervågning, hvilket igen kræver, at mekanismer og redskaber hertil udvikles. Endelig er det Europa-Kommissionens vurdering, at det også er nødvendigt at adressere administrative sanktioner, finansiering og rapportering på EU-niveau.

Regeringen vurderer på det foreliggende grundlag, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Følgende danske love og bekendtgørelser implementerer de direktiver, som berøres af forordningsforslaget:

89/686/EØF (personlige værnemidler)	LBK nr. 654 af 15/06/2010 (EVM) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 1481 af 14/12/2010 (KEBMIN)
93/15/EØF (eksplosivstoffer til civilt brug)	BEK nr. 363 af 23/04/2012 (JM) BEK nr. 362 af 15/05/2008 (JM)
94/9/EF (materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 696 af 18/08/1995 (BM) BEK nr. 697 af 18/08/1995 (EVM)
94/25/EF (fritidsfartøjer)	LBK nr. 654 af 15/06/2010 (EVM) BEK nr. 956 af 26/09/2012 (EVM) BEK nr. 23 af 06/01/2012 (MIM) BEK nr. 10163 af 22/09/2006 (EVM) BEK nr. 10157 af 22/09/2006 (EVM) BEK nr. 232 af 22/03/2006 (EVM) BEK nr. 1535 af 22/12/2004 (MIM)
95/16/EF (elevatoreer)	LBK nr. 1072 af 07/09/2010 (BM) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) LOV nr. 467 af 18/05/2011 (KEBMIN) BEK nr. 509 af 25/05/2011 (KEBMIN) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 1246 af 11/12/2009 (EVM) BEK nr. 678 af 27/06/2008 (BM)
97/23/EF (trykbærende udstyr)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 732 af 27/06/2011 (BM) BEK nr. 1482 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 743 af 23/09/1999 (BM)
1999/5/EF (radio- og teleterminaludstyr)	BEK nr. 27 af 10/01/2007 (EVM)
2000/9/EF (tovbaneanlæg)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 177 af 14/03/2002 (BM)
2000/14/EF (støjemission fra maskiner)	BEK nr. 468 af 22/05/2006 (MIM) BEK nr. 1040 af 11/12/2001 (MIM)
2001/95/EF (produksikkerhed)	LOV nr. 1262 af 16/12/2009 (EVM)
2004/108/EF (elektromagnetisk kompatibilitet)	LBK nr. 823 af 03/07/2007 (EVM) BEK nr. 27 af 10/01/2007 (EVM)
2006/42/EF (maskiner)	LBK nr. 520 af 13/05/2013 (KEBMIN) LBK nr. 1072 af 07/09/2010 (BM) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 693 af 10/06/2013 (BM) BEK nr. 509 af 25/05/2011 (BM) BEK nr. 1246 af 11/12/2009 (EVM) BEK nr. 612 af 25/06/2008 (BM)
2006/95/EF (elektrisk materiel)	LBK nr. 1072 af 07/09/2010 (BM) LOV nr. 467 af 18/05/2011 (KEBMIN) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 654 af 16/06/2011 (BM) BEK nr. 509 af 25/05/2011 (KEBMIN) BEK nr. 1481 af 14/12/2010

	(KEBMIN) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 1246 af 11/12/2009 (EVM) BEK nr. 678 af 27/06/2008 (BM) BEK nr. 612 af 25/06/2008 (BM)
2007/23/EF (pyrotekniske artikler)	BEK nr. 1424 af 16/12/2009 (EVM) BEK nr. 1423 af 16/12/2009 (EVM)
2008/57/EF (interoperabilitet i jernbanesystemet)	BEK nr. 1267 af 13/12/2011 (TRM) BEK nr. 1293 af 23/11/2010 (TRM) BEK nr. 459 af 28/04/2010 (TRM)
2009/48/EF (legetøj)	BEK nr. 10 af 11/01/2013 (EVM) BEK nr. 13 af 10/01/2011 (EVM)
2009/105/EF (simple trykbeholdere)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEBMIN)
2009/142/EF (gasapparater)	BEK nr. 1481 af 14/12/2010 (KEBMIN) BEK nr. 1143 af 15/12/2003 (EVM)
2011/65/EU (farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr)	BEK nr. 1041 af 30/10/2012 (MIM)

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil medføre behov for tilpasning af dansk implementeringslovgivning på en række sektorområder. Forordningen vil berøre de konkrete love og bekendtgørelser, som implementerer de direktiver, der berøres af forordningsforslaget, jf. pkt. 6 ovenfor.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes på det foreliggende grundlag at have statsfinansielle konsekvenser. Det fulde omfang af forslagens betydning for dels medlemsstaternes ressourceforbrug, dels mulige effektiviseringsgevinster kan endnu ikke endeligt afklares. Forslagets statsfinansielle konsekvenser vurderes på baggrund af foreløbige tilbagemeldinger fra sektormyndighederne at beløbe sig til 7-9 mio. kr. årligt. Udgifterne afholdes inden for myndighedernes egne eksisterende rammer.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet det forventes at skabe mere lige og mere gennemsigtige rammevilkår for virksomhederne og dermed bidrage til et mere velfungerende indre marked. Et mere effektivt system for markedsovervågning vil endvidere i sidste ende gavne borgerne, da det vil give færre farlige produkter på markedet, og *desuden* øges forbrugernes tillid til virksomhederne.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes på det foreliggende grundlag ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Meddelelsen er sendt i høring i EU-specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål med frist den 6. marts 2013.

Der er modtaget høringssvar fra Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark, Dansk Byggeri, DI og Forbrugerrådet.

Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark (CAD) gør opmærksom på i forhold til forslagens formodningsbestemmelser, at det afgørende for risikovurdering af produkter må være sikkerhed og ikke, om visse formelle krav er overholdt. CAD henviser i den forbindelse til den diskussion af CE-mærkning, der for nylig har været i blandt andet forbrugermagasinet TÆNK. Konkret nævner CAD autoløftere, hvor CE-mærkning ikke er tilstrækkeligt til at sikre, at produktet er sikkert at anvende for mekanikere. Ifølge CAD er Europa-Kommissionen blevet gjort opmærksom på denne problemstilling af ANEC og BEUC (europæiske forbrugerorganisationer).

Dansk Byggeri (DB) er generelt positiv over for markedsovervågning og hæfter sig særligt ved, at der lægges vægt på: ”Mere sikkerhed for forbrugere, formindskelse af byrden for virksomhederne og øget samarbejde mellem de kompetente myndigheder”. DB lægger desuden vægt på, at der løbende samarbejdes med interessenter i implementeringen, hvilket også følger af Europa-Kommissionens flerårige handlingsplan for markedsovervågning.

DI er positiv over for forslaget, herunder at der etableres én samlet procedure for markedsovervågning. Dette vil gøre overholdelse og håndhævelse af lovgivningen lettere for virksomheder og myndigheder. En mere strømlinet lovgivningsprocedure for markedsovervågning vil endvidere medvirke til at øge andelen af sikre, miljørigtige og ressourceeffektive produkter på markedet.

DI henviser dog til, at det er problematisk, at der med forslaget er mulighed for, at myndighederne kan vurdere, at et produkt udgør en risiko, og træffe foranstaltninger over for en virksomhed – på trods af, at produkterne overholder lovgivningens krav på området. Sandsynligheden for uensartet markedsovervågning i det indre marked øges hermed, da definitionen af produkter, der udgør en risiko, er meget bred og kan fortolkes forskelligt af de enkelte myndigheder.

DI bemærker derudover, at informationsforpligtelsen for de økonomiske operatører bør afhænge af den enkelte aktørs ”rolle” i forsyningskæden, og at den information, der kræves, skal være berettiget. DI henviser til, at det vil være i overensstemmelse med bestemmelserne i afgørelse 768/2008/EF.

DI bemærker, at myndighederne bør inddrage foreliggende prøvningsresultater og risikovurderinger fuldt ud i vurderingen af produkter og ikke blot tage ”behørigt hensyn” til disse. Derudover understreger DI, at virksomheder skal have en klageadgang foruden domstolene. Sagsomkostningerne og tidsforbruget ved domstolsbehandling virker afskrækkende på virksomheder. DI anfører i forlængelse heraf, at der er et behov for en hurtigt arbejdende klageinstans på europæisk niveau, der eventuelt kunne oprettes som led i det foreslåede europæiske markedsovervågningsforum (EMSF).

DI anfører, at det bør overvejes nøje om kravet om notifikation gennem RAPEX skal udvides til at omfatte alle produkter og ikke kun de farlige, som det er tilfældet nu. Endvidere bør det indføres i forhold til oprettelsen af referencelaboratorier, at disse laboratorier skal være akkrediterede i henhold til forordning 765/2008/EF.

DI støtter endelig etableringen af EMSF. Det er dog vigtigt, at relevante interessenter som minimum inddrages som observatører i stående undergrupper, så EMSF kan drage fordel af tilgængelige oplysninger af relevans for markedsovervågning.

Forbrugerrådet er generelt positiv over for, at der fremsættes en fælles markedsovervågningsforordning. Det er således vigtigt, at man som forbruger kan forvente samme høje sikkerhedsniveau, uanset hvor produktet bliver købt, og at der bliver taget hånd om farlige produkter.

Forbrugerrådet anfører, at der fra politisk side bør afsættes flere ressourcer til markedsovervågning i de enkelte medlemslande. Markedsovervågningen bør være tilstrækkelig proaktiv til, at der bliver færre virksomheder, der spekulerer i sandsynligheden for at blive opdaget – såkaldte ”free riders”. Det er derfor positivt, at det i forslaget præciseres, at sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have en afskrækkende virkning. Endvidere er det relevant, at myndighederne med forslaget har mulighed for at kræve produkter destruerede, hvis de udgør en risiko.

Forbrugerrådet understreger, at et godt samarbejde blandt myndighederne om principperne for risikovurdering er vigtigt. Forbrugerrådet understreger i den forbindelse vigtigheden af anvendelsen af forsigtighedsprincippet, der bør indgå i både den nye markedsovervågningsforordning og i forbrugerproduktikkerhedsforordningen samt den sektorspecifikke regulering. Det er derfor uacceptabelt, at forsigtighedsprincippet med forslaget tages ud af fx legetøjsdirektivet. Det er Forbrugerrådets holdning, at forslagens præambeltekst om hensyn til visse kategorier af forbrugere, herunder børn, ældre eller handicappede, bør skrives ind i selve lovteksten.

Forbrugerrådet finder det umiddelbart praktisk, at alle oplysninger om markedskontrol lægges i en database, og at dobbelttestning undgås, hvor det ikke er nødvendigt. Det er dog Forbrugerrådets erfaring, at testresultater fra et andet medlemsland ikke altid kan anvendes – selv om det i princippet er

samme produkt. Der bør derfor være fokus på identifikation af det enkelte produkt, og hvem det er leveret til.

Forbrugerrådet anfører vigtigheden af målrettede informationsindsatser fra myndighederne til forbrugerne om blandt andet, hvem man som forbruger skal kontakte, hvis man står med et farligt produkt. I forhold til EMSF bør forbrugerorganisationerne blive fast høringspart på relevante områder frem for kun at deltage som observatører i eventuelle undergrupper nedsat af myndighederne.

Endelig anfører Forbrugerrådet, at der bør være langt mere fokus på internethandel i forslaget, og at der bør være mere fokus på myndighedernes muligheder for at gribe ind over for "free riders" på dette område.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De foreløbige tilkendegivelser fra medlemsstaterne indikerer, at de fleste medlemsstater generelt er positive over for forslaget, herunder at reglerne for markedsovervågning samles i ét regelsæt.

Flere medlemslande har indikeret, at Kommissionens adgang til at *frem sætte forslag til gennemførelsesretsakter* generelt bør foregå efter undersøgelsesproceduren i forordning 182/2011/EU. Ifølge forslaget har Kommissionen således i visse tilfælde adgang til at vedtage gennemførelsesretsakter uden, at det her er specificeret, at undersøgelsesproceduren skal anvendes. *Det litauiske formandskab har imidlertid fremlagt et kompromisforslag, hvori de har foreslået, at undersøgelsesproceduren anvendes i alle de tilfælde, hvor Kommissionen får beføjelser til at fremsætte forslag til gennemførelsesretsakter.*

I kompromisforslaget er Kommissionens adgang til at fremsætte forslag til gennemførelsesretsakter, der fastsætter vilkår for informationsudvekslingen mellem myndigheder og erhvervsdrivende, desuden blevet slettet. Det gælder også for Kommissionens adgang til at udpege EU-referencelaboratorier ved gennemførelsesretsakter. Sidstnævnte er en konsekvens af, at bestemmelsen om oprettelse af referencelaboratorierne er blevet slettet i kompromisforslaget.

Flere medlemsstater har endvidere indikeret, at det vil være for vidtgående at notificere alle produkter, der udgør en risiko, gennem RAPEX-systemet. Med kompromisforslaget er notifikationsforpligtelsen blevet begrænset til kun at gælde for produkter, der udgør en alvorlig risiko. Dette svarer til den hidtidige forpligtelse.

Endvidere har flere lande bemærket, at det ifølge forslaget er uklart, hvordan og i hvilket omfang myndigheder skal udføre risikovurderinger af produkter. Dette gælder særligt i forhold til produkter, der er omfattet af harmoniseret lovgivning.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for initiativer, der kan styrke det indre marked og den fri bevægelighed af varer i EU, da det indre marked har en afgørende betydning for vækst og beskæftigelse i EU.

En mere strømlinet og effektiv ramme for markedsovervågning er et vigtigt skridt for at sikre et mere velfungerende indre marked. Uens eller svigtende markedsovervågning i medlemsstaterne giver således ulige konkurrencevilkår for virksomheder. Samtidig skal forbrugerne kunne have fuld tillid til, at de produkter, der sælges i EU, opfylder EU's krav til sundhed, sikkerhed, miljø mv.

Regeringen støtter derfor, at der indføres en fælles ramme for markedsovervågning på tværs af produktområder, der omfatter både forbrugerprodukter og professionelle produkter og som udgangspunkt både harmoniserede og ikke-harmoniserede produkter. Hermed sikres, at der som hovedregel gælder de samme regler for alle produkter, og at man herigennem undgår overlap og huller mellem forskellige produktområder.

Regeringen lægger vægt på, at man med det nye forslag viderefører den overordnede ramme fra den eksisterende forordning 2008/765/EF i forhold til både markedsovervågning og kontrol med produkter, der føres ind i EU. Den eksisterende forordning er fra 2008, og der skønnes ikke at være grund til at ændre rammen for medlemsstaternes forpligtelser fundamentalt. Videreførelsen af den eksisterende ramme vil dog skulle tage højde for de nødvendige tilpasninger til, at ikke-harmoniserede forbrugerprodukter også vil være omfattet af forslaget.

I forslaget er der endvidere indsat syv bestemmelser om, at Europa-Kommissionen ved gennemførelsesretsakter vil kunne træffe foranstaltninger for medlemsstaternes markedsovervågningsaktiviteter. Regeringen *kan tilslutte sig i hvert konkret tilfælde, at Kommissionen får mulighed for at fremsætte forslag til gennemførelsesretsakter som foreslået, jf. en uddybning heraf i afsnit 3. Regeringen vil dog arbejde for at afgrænse Kommissionens mulighed for at fremsætte forslag til gennemførelsesretsakter. Det skal således fremgå klart og tydeligt af forordningen, på hvilke områder og i hvilken udstrækning Kommissionen får disse beføjelser. Regeringen vil endvidere arbejde for, at gennemførelsesretsakterne i alle tilfælde skal vedtages gennem undersøgelsesproceduren, da de foreslåede tilfælde omhandler miljø, sikkerhed og beskyttelse af menneskers, dyrs eller planters sundhed og sikkerhed i overensstemmelse med komitologi-forordningen, artikel 2, stk. 2.*

Derudover støtter regeringen oprettelsen af et europæisk markedsovervågnings forum (EMSF), der skal facilitere bl.a. informationsudveksling og koordinering af markedsovervågningsaktiviteter mellem markedsovervågningsmyndighederne på tværs af grænserne. Regeringen lægger vægt på, at

interessenter inddrages i arbejdet i EMSF. Dialog med eksterne interessenter kan sikre et bedre grundlag for evaluering af markedsovervågningsaktiviteternes relevans og effekt sammenholdt med udviklingen på markedet, hvilket i sidste ende kan bidrage til en mere effektiv markedsovervågning.

Regeringen kan tilslutte sig sanktionsbestemmelsen i Kommissionens forslag, idet regeringen forstår bestemmelsen således, at den ikke udelukker strafferetlige sanktioner for overtrædelser af forordningen, herunder mindre alvorlige overtrædelser. Europa-Parlamentet har derimod i deres udkast til betænkning foreslået, at medlemsstaterne forpligtes til at indføre administrative bøder. For god ordens skyld skal derfor bemærkes, såfremt det måtte blive aktuelt, at regeringen lægger afgørende vægt på, at medlemsstaterne ikke forpligtes til at indføre sanktioner i form af administrative bøder for overtrædelser af forordningen.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg på mødet den 20. september 2013 til forhandlingsoplæg.

3. Direktiv om markedsføring af radioudstyr

Revideret notat. Ændringer i teksten er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 17. oktober 2012 fremsat forslag om harmonisering af medlemsstaternes love om markedsføring af udstyr (KOM(2012)584). Forslaget skal erstatte det nuværende direktiv 1999/5/EF om radio- og teleterminaludstyr (R&TTE-direktivet).

Forslaget omhandler markedsføring og ibrugtagning af radioudstyr i EU og lægger op til forenkling på området blandt andet ved ikke længere at omfatte radioudstyr alene indrettet til at kunne modtage. Der er i forslaget lagt særlig vægt på at forbedre overholdelsen af kravene i direktivet, hvilket skal ske gennem krav om registrering af visse produktkategorier. Visse forpligtelser for producenter bortfalder med henblik på at lette den administrative byrde.

Endelig er der med forslaget sket en tilpasning til de nye lovgivningsmæssige rammer for markedsføring af produkter samt til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og forordningen om Europa-Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

Europa-Parlamentets holdning til forslaget foreligger endnu ikke. I det foreliggende udkast til betænkning giver ordføreren udtryk for en overordnet positiv holdning til forslaget. Forslaget vil medføre en ændring af lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold samt tilhørende bekendtgørelser.

Sagen forelægges således med henblik på tidligt forhandlingsoplæg.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 17. oktober 2012 fremsat forslag til direktiv om harmonisering af medlemsstaternes love om markedsføring af radioudstyr. Forslaget er oversendt til Rådet den 17. oktober 2012 i dansk sprogversion. Forslaget skal erstatte det eksisterende R&TTE-direktiv (1999/5/EF) og er en tilpasning til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter.

Direktivet fra 1999 indeholder obligatoriske væsentlige krav til beskyttelse af brugernes sundhed og sikkerhed, elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) og krav til at undgå forstyrrelser af radiofrekvenser. Europa-Kommissionens forslag ændrer ikke fundamentalt på denne tilgang, men gennemfører en tilpasning til de nye lovgivningsmæssige rammer for markedsføring af produkter. Desuden adresseres nogle af de uhensigts-

mæssigheder i forhold til håndhævelse og anvendelsesområde, som erfaringerne gennem det eksisterende direktivs levetid har vist.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 26 (indre marked) og TEUF artikel 114 (harmonisering af lovgivning) og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Direktivet skal erstatte det eksisterende R&TTE-direktiv (1999/5/EF), som er blevet ændret væsentligt flere gange. Da forslaget medfører yderligere ændringer, har Europa-Kommissionen af hensyn til gennemsigtigheden valgt at erstatte direktivet med et nyt.

Forslaget fastlægger regelsættet for markedsføring og ibrugtagning af radioudstyr i EU. Anvendelsesområdet for direktivforslaget er således ændret, idet det kun omfatter udstyr, der tilsigtet udsender signaler ved hjælp af radiofrekvenser, uanset om dette tjener et kommunikationsformål eller ej. Udstyr, som ikke længere vil være omfattet af direktivet, vurderer Europa-Kommissionen, er passende reguleret under anden lovgivning.

Titlen ændres således fra at være et direktiv om radio- og teleterminaludstyr til ”Direktiv om harmonisering af medlemsstaternes love om markedsføring af radioudstyr”.

Overordnet har forslaget til formål at forbedre overholdelsen af kravene i direktivet og øge alle berørte parter tillid til de lovgivningsmæssige rammer.

Desuden ønsker Europa-Kommissionen med forslaget at sikre en tydeliggørelse samt forenkling af lovgivningen på området.

Endelig skal forslaget sikre en bedre integration med anden EU-lovgivning, navnlig forordning nr. 182/2011 om Europa-Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser og med traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Herudover er der med forslaget sket en tilpasning til de nye lovgivningsmæssige rammer om markedsføring af produkter, jf. afgørelse 768/2008/EF, i lighed med de andre produktdirektiver.

Forbedret overholdelse af krav samt nye væsentlige krav

I forhold til det eksisterende direktiv indeholder forslaget en række tiltag, der skal bidrage til forbedret overholdelse af kravene i direktivet. Således indføres der med artikel 5 en mulighed for at kræve registrering af visse kategorier af radioudstyr, som har en lav grad af overensstemmelse med kravene. Pågældende udstyr foreslås registreret i et centralt system, før det markedsføres.

Europa-Kommissionen foreslås tillagt beføjelser til vedtagelse af delegerede retsakter, der specificerer disse radioudstyrskategorier på baggrund af oplysninger fra medlemsstaterne hvert andet år.

Endvidere indføres der mulighed for at stille krav om, at udstyr skal kunne fungere med tilbehør samt, at der i forhold til softwaredefineret radioudstyr kan stilles krav om, at softwaren ikke skal kunne ændres, så radioudstyret ikke længere opfylder de væsentlige krav.

Regelforenkling og begrænsning af den administrative byrde

Forslaget tager sigte på at tydeliggøre direktivets anvendelsesområde og fjerne administrative byrder for virksomheder og myndigheder.

Europa-Kommissionen angiver desuden, at det i nogle tilfælde er vanskeligt at fastslå, om et produkt er omfattet af det eksisterende R&TTE-direktiv. Navnlig er det nødvendigt i forbindelse med produkter, der udvikles som følge af teknologiske fremskridt at vurdere, om de falder ind under eller ikke falder ind under definitionen af radioudstyr. Forslaget lægger derfor op til en klarere afgrænsning af anvendelsesområdet ikke mindst i forhold til anden relateret lovgivning.

Forslagene til tydeliggørelse og forenkling består blandt andet af:

- Den nye definition af radioudstyr, som medfører en klar afgrænsning af anvendelsesområdet i forhold til direktiv 2004/108/EF (EMC-direktivet)
- Rene modtagerenheder vil ikke længere være omfattet af direktivet, men er fortsat omfattet af EMC-direktivet (2004/108/EF) og lavspændingsdirektivet (2006/95/EF) eller, afhængigt af deres spænding, af EMC-direktivet og det generelle produktsikkerhedsdirektiv (2001/95/EF). Det drejer sig fx om modtagerenheder i tv-apparater, babyalarmer, GPS-modtagere og fjernstyrede billåse, og udstyr, som er tilsluttet fastnettet.

Endvidere foreslås ophævet en række forpligtelser og krav, som kan medføre lettelser i den administrative byrde for virksomhederne:

- Kravet om at underrette om markedsføring af udstyr, som anvender frekvensbånd, der ikke er harmoniseret i hele EU, ophæves.
- Forpligtelsen til at anbringe en identifikation for udstyrsklassen på produktet ophæves.
- Kravet om anbringelse af CE-mærkning på brugervejledningen ophæves.
- Krav, som skal støtte konkurrencen på markedet for terminaludstyr, er fjernet fra teksten til direktivet. Lignende krav gælder i medfør af direktiv om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr (2008/63/EF).

Tilpasning til anden EU-lovgivning

Med forslaget tilpasses området for markedsføring af radioudstyr til de nye lovgivningsmæssige rammer om markedsføring af produkter, jf. afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter. Afgørelsen har ikke direkte juridisk virkning, men fungerer som en værktøjskasse i relation til udarbejdelse af ny lovgivning og revision af eksisterende EU-lovgivning.

Forslaget er bragt i overensstemmelse med afgørelsen og indeholder således en række centrale bestemmelser om forpligtelser for de erhvervsdrivende (dvs. fabrikanter, fabrikanterens bemyndigede repræsentanter, importører og distributører), krav til produktets sporbarhed (identifikation af produktet/den erhvervsdrivende), krav til indhold i producentens overensstemmelseserklæring, der ledsager produktet, krav til udformning af CE-mærkningen, detaljerede krav til bemyndigede organer m.v., en harmoniseret beskyttelsesklausulprocedure samt beskrivelse af de faste moduler for overensstemmelsesvurdering.

Forslaget er endvidere en tilpasning til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og til forordning nr. 182/2011 om Europa-Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Procedurene for udøvelse af gennemførelsesbeføjelser og delegerede beføjelser er fastsat i artikel 44 (udvalgsprocedure) og 45 (udøvelse af delegationen).

Forslaget lægger op til, at Europa-Kommissionen ved gennemførelsesretsakter skal fastlægge fælles radioudstyrsklasser ud fra radioudstyrstekniske specifikationer for at undgå hindringer for den fri bevægelighed af radioudstyr. Det skal foregå efter rådgivningsproceduren, hvor Europa-Kommissionen skal tage størst muligt hensyn til medlemsstaternes drøftelser og udtalelser. Efter det eksisterende direktiv sker dette efter det, som svarer til den nuværende undersøgelsesprocedure.

Endvidere foreslås Europa-Kommissionen bemyndiget til at fremsætte forslag til gennemførelsesretsakter om, hvordan producenterne skal oplyse på radioudstyrsmarkeringen om begrænsninger i forhold til, hvor radioudstyret geografisk må anvendes, og om det kræver tilladelse. Dette skal ligeledes ske efter rådgivningsproceduren.

Endelig foreslås det, at Europa-Kommissionen bemyndiges til at fremsætte forslag til delegerede retsakter om en række tekniske forhold som følger:

- ***Undtagelse af visse produkter fra definitionen af radioudstyr i takt med den teknologiske udvikling.***
- ***Yderligere tekniske krav til radioudstyr. Det kan fx være tekniske krav om tilslutning af tilbehør, tekniske krav om adgang til at kommunikere med alarmtjenester, tekniske krav så handicappede kan bruge radioudstyret, samt krav til producenter om at informere om***

tekniske forhold, så også tredjeparter kan få mulighed for at producere software til radioudstyr.

- *Krav til producenter om at registrere radioudstyr, jf. ovenfor.*

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF art. 294 høres. Der foreligger endnu ikke en udtalelse. Direktivforslaget bliver behandlet af Europa-Parlamentets Udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO). Ordfører er Barbara Weiler (S&D, DE).

Ordførerens udkast til betænkning blev vedtaget af IMCO på udvalgets møde den 25.-26. september 2013. Af væsentlige ændringer kan fremhæves, at også modtageenheder til brug for kommunikationsformål foreslås omfattet af radioudstyretdirektivet, ligesom forskelligt tilbehør skal kunne tilsluttes radioudstyr, herunder at mobiltelefoner skal være kompatible med en universaloplader. Desuden stemte IMCO imod, at Kommissionen etablerer et register over radioudstyr i visse kategorier med "en lav grad af overensstemmelse" med kravene i direktivet, jf. artikel 5 i direktivforslaget.

5. Nærhedsprincippet

Europa-Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Ifølge Europa-Kommissionen går forslaget ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre formålet med direktivet og det indre markeds funktion.

Formålet med direktivet er ifølge Europa-Kommissionen at sikre, at radioudstyr på markedet opfylder kravene vedrørende et højt beskyttelsesniveau for sundhed og sikkerhed, elektromagnetisk kompatibilitet og effektiv frekvensudnyttelse således, at skadelig interferens undgås, samtidig med, at det sikres, at det indre marked fungerer. Dette finder Europa-Kommissionen bedst kan gøres på EU-plan frem for, at de enkelte medlemslande på egen hånd fastsætter en række lignende regler. Europa-Kommissionen finder ikke, at de foreslåede regler går ud over, hvad der er formålet med reglerne.

Regeringen deler Europa-Kommissionens opfattelse. Kravene til radioudstyr og markedsføringen heraf bør være ens i hele EU, og det er regeringens opfattelse, at dette formål bedst kan opfyldes ved et direktiv. Det er på den baggrund regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Det gældende direktiv er implementeret i dansk lovgivning ved:

- Bekendtgørelse nr. 823 af 03/07/2007 af lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold
- Bekendtgørelse nr. 27 af 10/01/2007 om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold
- Bekendtgørelse nr. 237 af 30/3/2000 om bemyndigede organer.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil medføre behov for tilpasning af den relevante danske lovgivning, der implementerer bestemmelserne i det gældende direktiv.

Det vurderes, at forslaget ikke vil få væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Europa-Kommissionen har anslået, at realiseringen af direktivforslaget i relation til EU's budget vil kunne nødvendiggøre en investering på 300.000 euro og en årlig vedligeholdelsesomkostning på 30.000 euro. Danmark bidrager med ca. 2 pct. til EU's budget.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Tilpasningen af direktivet vurderes overordnet at ville medføre positive samfundsøkonomiske konsekvenser. Ensretning af terminologien i lovgivningen og forpligtelserne for de økonomiske operatører vil forenkle reglerne og give mere klare vilkår for både myndigheder og økonomiske operatører. Myndighedernes markedsovervågning forventes at blive mere effektiv og målrettet, da det vil blive nemmere for myndighederne at placere ansvaret for eventuel manglende overholdelse af reglerne. Et mere effektivt system for markedsovervågning vil i sidste ende gavne borgerne, da det vil give færre farlige produkter på markedet.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Direktivforslaget forventes på kort sigt at indebære let øgede administrative byrder i forbindelse med erhvervsdrivendes omstilling til de nye forpligtelser.

På længere sigt er det dog forventningen, at forslaget vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet, idet tilpasningen af diverse direktiver til afgørelse 768/2008/EF vil sikre en ensretning af blandt andet definitionerne og forpligtelserne, og ved at reglerne i direktivet gøres enklere og klarere. Det vil gøre det lettere for virksomhederne at sætte sig ind i og overholde reglerne.

10. Høring

Forslaget har været sendt i høring i EU-specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål med frist den 1. november 2012.

Der er modtaget høringssvar fra DI ITEK.

DI ITEK finder blandt andet, at de foreslåede regler skaber usikkerhed om, hvilke krav der kommer til at gælde for hvilke virksomheder og produkter, herunder hvilke typer radioudstyr, der er omfattet af direktivet.

Endvidere efterlyser DI ITEK en vejledning, som beskriver, hvordan virksomheder skal informere medlemsstater og Europa-Kommissionen om, hvorvidt de påtænkte kombinationer af radioudstyr og software er i overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3.

DI ITEK er skeptisk for så vidt angår det foreslåede centrale registreringssystem, idet DI ITEK er bekymrede for, at dette vil være en administrativ byrde.

DI ITEK finder det positivt, at der er tale om en forenkling af reglerne om overensstemmelseserklæring.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er en forventning om, at de fleste medlemsstater generelt er positive over for forslaget, idet forslaget blandt andet indebærer en ensretning af produktlovgivningen.

Hovedparten af medlemslandene, herunder Danmark, har i forhandlingerne i rådsarbejdsgruppen givet udtryk for, at rene modtagerenheder bør være omfattet af direktivet. Ingen medlemslande har givet udtryk for, at rene modtagerenheder ikke bør være omfattet af direktivet. *Europa-Kommissionen har i forhandlingerne erklæret sig indforstået med, at også rene modtagerenheder omfattes af direktivet.*

I forhandlingerne er det blevet foreslået, at Europa-Kommissionen bemyndiges til ved gennemførelsesretsakter efter rådgivningsproceduren at kunne fratage et europæisk overensstemmelsesvurderingsorgan dets bemyndigelse, hvis organet ikke længere opfylder kravene, og det er blevet foreslået, at Europa-Kommissionen ved gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren kan beslutte, at radioudstyr udgør en risiko for sundhed og sikkerhed på europæisk plan og derfor ikke må markedsføres.

Enkelte medlemslande lægger stor vægt på, at der ikke må pålægges de økonomiske operatører yderligere administrative byrder, end det er tilfældet i dag.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for initiativer, der kan styrke det indre markeds funktionsmåde, da det indre marked har en afgørende betydning for vækst og velfærd i EU.

Regeringen støtter derfor introduktionen af harmoniserede definitioner og procedurer for fællesskabslovgivningen på dette område og **lægger vægt på** at få bestemmelserne i afgørelse 768/2008/EF implementeret i den relevante sektorlovgivning.

Endvidere anerkender regeringen, at der generelt i EU kan være behov for at forbedre overholdelsen af kravene i direktivet og derved øge berørte parter tillid til de lovgivningsmæssige rammer under hensyn til, at det ikke medfører væsentligt øgede administrative byrder.

Regeringen lægger vægt på, at også rene modtagerenheder er omfattet af direktivet. Det vil fremme den effektive anvendelse af frekvenser, og at radiokommunikation kan gennemføres uden forstyrrelser. Den stadig mere intensive udnyttelse af frekvenser til fx trådløse bredbåndstjenester gør det nødvendigt at stille krav til rene modtagerenheders modtageegenskaber, så de kan anvendes uden at blive forstyrret af anden radiokommunikation.

Regeringen vil arbejde for, at det klargøres, hvad der nærmere ligger i den foreslåede forpligtelse *i artikel 5* for fabrikanter til at registrere radioudstyr, som har en lav grad af overensstemmelse med de væsentlige krav. Medmindre dette præciseres, **vil** regeringen **arbejde for**, at **der ikke etableres et sådant register**.

Bemyndigelserne til Europa-Kommissionen til at fremsætte forslag til gennemførelsesretsakter om radioudstyrsklasser, jf. artikel 8, stk. 3, og om oplysninger om eventuelle begrænsninger i anvendelsen af radioudstyr, jf. artikel 10, stk. 9, jf. den nærmere beskrivelse heraf i afsnit 3, vedrører den tekniske regulering af radioudstyr i medlemsstaterne, og det er nødvendigt med ensartet implementering i medlemsstaterne. Derfor støtter regeringen, at Kommissionen bemyndiges hertil efter rådgivningsproceduren, hvor Kommissionen skal tage størst muligt hensyn til medlemsstaternes drøftelser og udtalelse i det nedsatte udvalg, som bistår Kommissionen.

Regeringen støtter ligeledes, at Kommissionen efter drøftelser i det nedsatte udvalg kan vedtage gennemførelsesretsakter om fratagelse af bemyndigelse af et europæisk overensstemmelsesvurderingsorgan, jf. artikel 33, stk. 4, og om radioudstyr, der vurderes at udgøre en risiko for sikkerhed og sundhed på europæisk plan, jf. artikel 42, stk. 4. Overensstemmelsesorganerne kan vurdere, om radioudstyr overholder kravene for, at det må markedsføres i hele EU. Derfor er det vigtigt, at kriterierne for, om overensstemmelsesorganerne opfylder kravene for deres virke forstås ens i hele EU.

I forhold til borgernes sundhed og sikkerhed er det vigtigt, at der sikres en fælles forståelse af reglernes indhold. Reglerne bør anvendes ens i hele EU, så det samme høje sikkerhedsniveau gælder i alle medlemsstater.

Bemyndigelserne i artikel 3, stk. 3, og artikel 4, stk. 2, til Europa-Kommissionen til at fremsætte forslag til delegerede retsakter vedrører en række tekniske forhold, herunder om at visse typer radioudstyr skal overholde yderligere tekniske krav, jf. den nærmere beskrivelse heraf i afsnit 3. Behovet for at bruge delegerede retsakter skal ses i lyset af den hurtige udvikling på området, hvor der løbende introduceres nye produkter og teknologier. Regeringen finder derfor, at det er hensigtsmæssigt, at Europa-Kommissionen får disse beføjelser, da der er tale om at udbygge eller ændre ikke-væsentlige elementer af direktivet.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg på mødet den 20. september 2013 til forhandlingsoplæg.